

Roos
& de
bloem

Het is woensdagmiddag en Roos verveelt zich een beetje. Haar zus Mirte is met een vriendin aan het spelen en haar favoriete buurjongen Lennart is ook niet thuis, dus komt ze bij mij langs.

“Zullen we wat leuks gaan doen?”, vraagt Roos.

“Tuurlijk! Wat wil je doen?”

“Heb je nog van die klei in allerlei kleuren?”

“Hmmm, even in de knutselkist kijken. Ik denk het wel.”

Gelukkig, in de knutselkist blijkt nog een onaangebroken pak klei te zitten.

Roos stroopt enthousiast haar mouwen op, klaar om te beginnen.

“Wat zullen we maken?”, vraagt Roos.

“Een bloem?”, suggereer ik.

“Goed idee”, zegt Roos.

Ze pakt de groene klei en begint dit in de vorm van een bloemstengel te kneden.

Daarna maken we bloemblaadjes met de rode klei.

Even is het stil. Je hoort alleen onze ademhaling terwijl we ingespannen met de vormpjes bezig zijn.

“Waar gaat het eigenlijk om in de wereld?”, vraagt Roos terwijl ze opkijkt van de bloem.

“Goh, goeie vraag”, zeg ik. “Eh, geen idee eigenlijk, wat denk jij?”

Roos kijkt mij aan alsof het antwoord vanzelfsprekend is. “Ik denk dat het gaat om de bloemen en de bomen. En de dieren en de mensen.”

Dan denkt ze even na.

“En liefde.”

“Hoe bedoel je Roos?”

Roos gaat er eens goed voor zitten.

“Nou, uit de bomen komt een soort lucht waardoor wij kunnen ademen.

En een kip legt een ei. Die kunnen mensen weer opeten. En dieren zijn lief en leuk om mee te spelen.”

“Roos, je hebt gelijk. Dat is helemaal waar.”

Roos is ondertussen verdergegaan met de bloem. Ze legt het laatste bloemblaadje bij het hart van de bloem en drukt het stevig aan. Dan klapt ze in haar handen. “Klaar!”

We kijken naar de bloem. Het is een soort unieke kruising tussen een roos en een tulp geworden. Ik wil Roos nog vragen waarom mensen, bloemen en liefde belangrijk zijn. Voordat ik dat kan doen, heeft ze het antwoord al gegeven. Ze schuift de bloem naar mij toe.

“Voor jou. Omdat je mijn vriend bent.”

ik hoop
datt je

het leuke
vont en een
gelukkig

nieuw
jaar doet

roos